

Van Walsem

oplossing wordt gezocht, en zo werkt het niet. Dat staat dan nog los van het beginsel gelijke monniken, gelijke kappen, waardoor ook werknemers rechtstreeks gekozen zouden moeten worden. De één wel en de ander niet, dat gaat er bij mij niet in.

Ik kom op de financiën. Het is zeer goed dat de verhouding heffingen-retributies van 80-20 naar 65-35 gaat. De komende jaren moet dit transparant worden. Het moet echt duidelijk zijn waar de kosten gemaakt worden en waar de inkomsten vandaan komen. Dat is best moeilijk, want waar ligt de grens van wettelijke en niet-wettelijke taken? Er is al snel de neiging om veel onder de wettelijke taken te schuiven, omdat je dan tenminste gewoon je heffingen kunt doen. Er breekt dus een zeer boeiende periode aan. Het profijtbeginsel zal meer dan vroeger worden gehanteerd. Wij hopen dat de gewenste vorm in een aantal jaren gestalte zal krijgen.

Op de evaluatiepunten kunnen wij in tweede termijn dieper ingaan. Bij de overgangsbepalingen in de wet wordt een termijn van zes jaar genoemd. Dat betekent dat ik nog twee verkiezingen moet overleven. Ik gok op één verkiezing en ik wil er zelf nog graag bij zijn, dus ik ben voor een termijn van vier jaar.

De cijfers op bladzijde 12 van de memorie van toelichting zijn nogal ingewikkeld. Voor de ontvangsten kom ik op een totaal van ongeveer 300 mln., terwijl wij ervan uitgaan dat zij van 267 mln. teruggaan naar 216 mln. Blijkbaar is het een weerbarstige materie.

In de schriftelijke ronde heb ik gevraagd naar de reserves. Als zij groter zijn dan strikt noodzakelijk, moet het geld aan de leden worden teruggegeven. Ik heb mijn vraag laten uittypen, dus het kan niet aan mijn handschrift hebben gelegen dat deze vraag niet beantwoord is.

Diverse sprekers hebben het rapport-Cohen "Markt en overheid" genoemd. Het zou prettig zijn geweest als in dit wetsvoorstel iets zou zijn terug te vinden over de betere marktwerking en scheiding tussen markt en overheid, daar waar dat mogelijk is. Ik had graag gezien dat er voor een structurele oplossing was gekozen voor de Databank. Dat is helaas niet gebeurd. Kies wat betreft een scheiding van commerciële activiteiten voor een structurele oplossing. Ik mis dat in het wetsvoorstel. Daar wil ik via een aantal

amendementen enige duidelijkheid over verschaffen. Het kan namelijk niet zo zijn dat die valse concurrentie op basis van publieke taken gecontinueerd kan worden. Ik heb een aantal amendementen ingediend, medeondertekend door de PvdA en de VVD, om daar verbetering in aan te brengen.

Wat betreft de landbouw en visserij steunen wij het amendement om deze niet onder de heffingen te laten vallen.

Zolang er nog geen structurele regeling is wat betreft die Databank, is het volgens mij wenselijk dat de minister een bindende aanwijzingsbevoegdheid krijgt inzake de tarieven van de Databank. Kan de staatssecretaris verder nog haar opvatting geven over het eventueel geven van een aparte entiteit aan het handelsregister? Dat zou misschien niet zo gek zijn.

Over de amendementen het volgende. Via het amendement op stuk nr. 23 wil ik bezwaar aantekenen tegen de termijn van acht weken. Wanneer iemand een klacht heeft over valse concurrentie, moet hij binnen acht weken reageren. Het zal echter vaak zo zijn dat voordat iemand in de gaten heeft dat hij op valse wijze wordt beconcurrerd, die acht weken al voorbij zijn. Ik stel daarom voor om die termijn van acht weken te laten vervallen.

In het amendement op stuk nr. 22 wordt toegevoegd "direct of indirect" in handen van de kamers van koophandel. Het gaat daarbij om een scheiding van commerciële activiteiten door de kamers van koophandel. Dat moet ook niet via een omweg kunnen. Daarom moet ook het woord "indirect" worden toegevoegd.

Het amendement op stuk nr. 24 stelt dat geen bewerking mag worden uitgevoerd door de kamers van koophandel van de Databank, want dat is in strijd met artikel 36.

Het amendement op stuk nr. 25 stelt dat bepalingen van deze wet ook van toepassing zijn op instellingen die door de kamers met de uitvoering van een deel van hun taken als bedoeld in de artikelen 29 t/m 35 worden belast. Er mag dus geen sprake zijn van een omweg door een deel van de taken door iemand anders te laten uitvoeren. Ook op die instellingen zijn dan eventueel de wetsartikelen die betrekking hebben op de kamers van

koophandel en fabrieken van toepassing.

□

De **voorzitter**: Hiermee zijn wij aan het eind van de eerste termijn van de kant van de Kamer. Volgens het schema van vandaag zal de staatssecretaris rond vier uur antwoorden. Misschien kunnen wij het totale debat dan voor de avondpauze afronden en anders betrekkelijk vroeg in de avond.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 12.05 uur tot 13.15 uur geschorst.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Aan de orde is de **beëdiging van twee plv. griffiers der Kamer**.

De **voorzitter**: Mevrouw Mattijssen en de heer De Lange zijn in het gebouw der Kamer aanwezig teneinde de voorgeschreven eden respectievelijk verklaringen en beloften af te leggen.

Ik verzoek de heer griffier hen binnen te leiden.

Nadat mevrouw Mattijssen en de heer De Lange door de griffier zijn binnengeleid, leggen zij in handen van de voorzitter de voorgeschreven verklaringen en beloften respectievelijk eden af.

De **voorzitter**: Ik wens u geluk met de aanvaarding van uw functie.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Gisteren zijn twee punten overgebleven, waarvoor mijn excuses. Gisteren was er tijdens de regeling zo'n snelle afloop van zaken en werd er zo opgelucht ademgehaald omdat er helemaal niet gestemd hoefde te worden, dat ik vergat dat er misschien in het kader

De beëdiging van mevrouw Mattijssen en de heer De Lange, beiden plaatsvervangend griffiers

van de regeling nog meer te doen zou zijn.

Het woord is aan de heer Jeekel.

De heer **Jeekel** (D66): Voorzitter! Ik wil namens mijn fractie de gelukwensen overbrengen aan beide plaatsvervangend griffiers.

In oktober 1996 vroeg mijn fractie in een motie aan de minister van Landbouw om in een notitie een beleidsvisie neer te leggen omtrent het toekomstig natuurbeheer. Op 10 april 1997 zegde de minister toe het zogenaamde Programma beheer spoedig naar de Kamer te sturen. In een brief van 29 mei, een week geleden, zegt de minister dat er een relatie moet worden gelegd tussen het verschijnen van het Programma beheer en de toekomstige begroting. Dat was nu juist niet de bedoeling van de motie. Om nog voor de begrotingsbehandeling het programma te kunnen behandelen, wil de fractie van D66 die nota Programma beheer per kerende post ontvangen, zodat wij over dat stuk nog eventueel voor het zomerreces kunnen spreken.

De **voorzitter**: Ik merk op dat er geen commentaar is op het verzoek van de fractie van D66.

Ik stel voor, het stenogram van dit deel van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Van Oven.

De heer **Van Oven** (PvdA): Voorzitter! Tijdens het IGC-debat op 21 mei jl. heeft de minister van Buitenlandse Zaken in antwoord op vragen van mevrouw Van Rooy toegezegd dat het ontwerpverdrag inzake de Europese Unie, dus het ontwerpverdrag van Amsterdam, begin juni aan de Kamer ter beschikking zou worden gesteld. Wij hebben het nog niet ontvangen, terwijl al wel bekend is dat er een Nederlandse ontwerp-tekst in Brussel circuleert. Radiobeleiden maken zelfs al melding van uitreiking van dat stuk aan de pers. Ik wil voorstellen dat de Tweede Kamer de minister van Buitenlandse Zaken laat weten dat zij een spoedige toezending van dat ontwerpverdrag op prijs stelt.

De heer **Weisglas** (VVD): Voorzitter! Zeker indien de tekst aan de pers is overhandigd, maar ook als dat niet het geval is, sluit ik mij graag aan bij het verzoek van collega Van Oven.

De heer **Koekkoek** (CDA): Gelet op het belang van het verzoek sluit de CDA-fractie zich daar graag bij aan.

Mevrouw **Versnel-Schmitz** (D66):

Voorzitter! Ook de fractie van D66 ondersteunt dit verzoek.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit deel van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Marijnissen.

De heer **Marijnissen** (SP): Mijnheer de voorzitter! De uitspraken van minister Borst gisteren tijdens het mondelinge vragenuur hebben overal in het veld bevreemding gewekt, om maar weer eens een understatement te gebruiken. De uitspraken van de minister lijken op een aantal punten op zeer gespannen voet te staan met datgene wat wij vandaag en gisteren vanuit het veld hebben vernomen. Ik denk daarbij onder andere aan de directeurs van de ziekenhuizen, maar ook aan de Nederlandse vereniging voor intensive care. Zo beweerde de minister gisteren dat er maar sporadisch aanvragen voor extra intensiverebedden werden ingediend. Maar wat wil het geval? Het AMC had juist een aanvraag voor twee extra bedden ingediend en die zijn afgewezen door de minister.

Verder zei de minister dat de problemen in Amsterdam onder andere veroorzaakt werden door de resistente ziekenhuisbacterie. Een woordvoerder van het ziekenhuis laat vandaag echter weten dat dit in het geheel geen rol gespeeld heeft, aangezien het een structureel probleem is dat is ingecalculeerd in de capaciteit. Bovendien kan er van een gebrek aan samenwerking tussen de ziekenhuizen in Amsterdam geen sprake zijn, aangezien in die regio al jaren heel goed wordt samengewerkt door de ziekenhuizen.

De verwijzing van de minister naar het calamiteitenhospitaal bij het academisch ziekenhuis in Utrecht blijkt ook niet opportuun te zijn, omdat dit calamiteitenhospitaal alleen beschikbaar is voor slachtoffers bij rampen.

Tot slot zei de minister gisteren een zeer groot voorstander te zijn van het fenomeen van de intensivisten. Ik zal nu niet uitleggen wat daarmee bedoeld wordt. Nu blijkt echter dat aanvragen daartoe die reeds eerder zijn gedaan, door de

Voorzitter

minister slechts zeer sporadisch zijn gehonoreerd, zo niet afgewezen.

Mijnheer de voorzitter! Al deze zaken maken dat ik graag zo spoedig mogelijk van het kabinet een brief ontvang waarin opheldering wordt gegeven over de vraag hoe het mogelijk is dat de minister tijdens het mondelinge vragenuur deze dingen beweert, terwijl de mensen die in het veld daarbij het meest betrokken zijn een geheel andere benadering blijken te kiezen.

Mevrouw **Kamp** (VVD): Mijn fractie lijkt het zinvol dat de minister antwoordt op de reacties uit het veld. Het verzoek daartoe ondersteun ik.

De heer **Marijnissen** (SP): Voorzitter! Ik ben vergeten te zeggen dat de fractie van GroenLinks mij heeft verzocht te laten weten dat zij het verzoek ondersteunt.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit deel van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 13.30 uur tot 14.00 uur geschorst.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van algemeen overleg van 23 april en 15 mei 1997 over **mensenrechten**.

De heer **Van Traa** (PvdA): Voorzitter! Op 15 mei hebben wij verder met de regering overlegd over de voortgangsnotitie over de mensenrechten. Daarbij ging een belangrijk gedeelte van de discussie en de gedachteswisseling natuurlijk over de consequenties die wij zouden dienen te verbinden aan het mislukken van het indienen van een gezamenlijke resolutie over de mensenrechten inzake China in de Commissie voor de rechten van de mens van de VN. Natuurlijk ging het ook over de vraag hoe wij verder moesten omgaan met de Chinese weigering om op dat punt het gesprek voort te zetten. Die Chinese weigering bleek onder meer uit het feit dat het bezoek van minister Wijers van Economische Zaken aan China werd uitgesteld c.q. misschien afgesteld. De PvdA-fractie heeft toen aan de ene kant gezegd

dat het beleid van de minister van Buitenlandse Zaken en van de regering terzake van de mensenrechtenpolitiek in China een goed beleid was geweest, maar aan de andere kant hebben wij ook een principe naar voren gebracht: een land waar de mensenrechten voortdurend worden geschonden, kan niet in aanmerking komen voor Nederlandse ontwikkelingssteun om de handel te bevorderen.

Dit bracht ons tot de conclusie dat er misschien een heroverweging noodzakelijk is over een van de punten in de Herijkingnota, namelijk daar waar het handelingsbevoorderingbeleid van Nederland en het mensenrechtenbeleid als het ware in één doos worden gestopt. Het blijkt dat dit in het geval van China geen goede gevolgen heeft. De PvdA-fractie kon de regering en de minister voor Ontwikkelingssamenwerking daar niet van overtuigen. Ik heb toen aangekondigd dat wij daar een oordeel van de Kamer over zouden vragen. Wij hebben de motie, die ik de Kamer zal voorleggen, zo ingekleed dat zij er iets minder principieel uitziet dan zij misschien is, maar de woorden van de motie tellen. De woorden van de motie zeggen: nu China ervan heeft afgezien om verder overleg met Nederland te voeren over de invulling van de ORET-gelden, de gelden die als subsidie gegeven worden voor ontwikkelingsrelevante exporttransacties, vraagt ons zelfrespect in ieder geval dat wij daar geen schepje bovenop leggen door te vragen wanneer wij weer met onze centen bij China mogen langskomen.

De **voorzitter**: Wilt u uw spreektijd van twee minuten in acht nemen? Dat hebt u tot op heden niet gedaan.

De heer **Van Traa** (PvdA): Ik heb nog geen lampje gezien.

De **voorzitter**: Dat is omdat die kleur nu eenmaal zo uitdagend is.

De heer **Van Traa** (PvdA): Om mijn bijdrage te beëindigen, heb ik de eer om de volgende motie in te dienen. Die motie houdt rekening met de opvattingen van andere fracties die het er misschien niet mee eens zijn om de ORET-relatie met China ten principale ter discussie te stellen, maar die wel vinden dat het zelfrespect van Nederland vraagt dat

wij nu niet ook nog eens gaan bedelen om ons geld daar misschien weer kwijt te kunnen. De motie luidt als volgt.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende, dat de Nederlandse opstelling in de VN-commissie voor de rechten van de mens inzake de situatie in China voortvloeit uit de beginselen en doelstellingen van het Nederlandse mensenrechtenbeleid;

constaterende, dat de Chinese autoriteiten in reactie op deze opstelling besloten hebben om niet mee te werken aan het activeren van het ORET-programma via het identificeren van projecten;

verzoekt de regering af te zien van stappen om het ORET-programma voor China te activeren,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Traa. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 2 (25300).

De heer **Weisglas** (VVD): Voorzitter! Wij kennen de heer Van Traa als een principieel man. Tijdens het algemeen overleg naar aanleiding waarvan wij nu spreken en ook in zijn toelichting op de motie heeft hij op principiële gronden naar voren gebracht dat de mensenrechtensituatie in China zich niet verdraagt met het hanteren van het ontwikkelingsinstrument ORET. In de motie wijkt de heer Van Traa echter af van de principiële lijn en stelt hij dat, omdat China het overleg heeft opgeschort, wij het instrument ook moeten opschorten of moeten beëindigen. Dat is toch een weinig overtuigende redenatie? Het is óf het een óf het ander. Ik begrijp dus niet goed waarom de heer Van Traa tot dit slappe aftreksel van zijn eigen opvattingen komt. Wetend wat er werkelijk mee wordt bedoeld, zullen wij tegen de motie stemmen.

De heer **Van Traa** (PvdA): Voorzitter! Het is heel eenvoudig. Bij de behandeling van de begroting voor